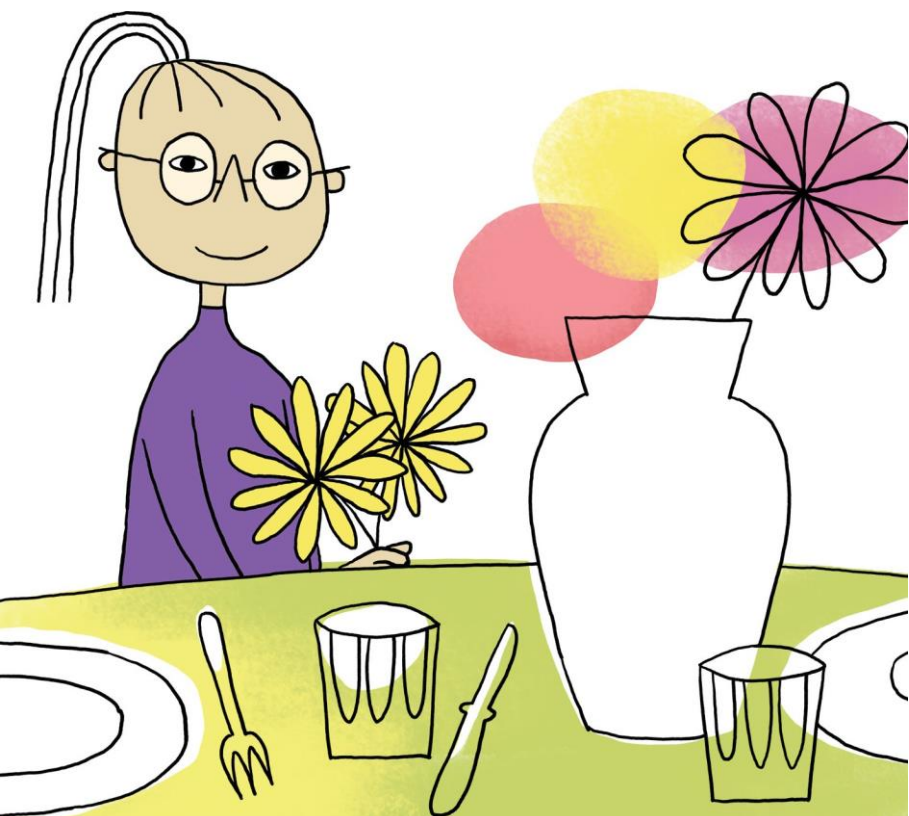
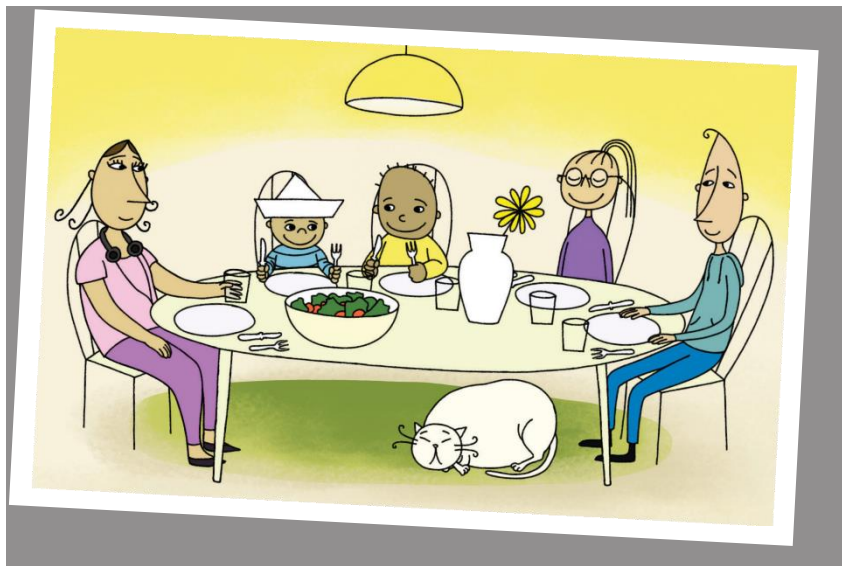

Handledare

för filmerna
"Det trygga huset" och
"Fågelholken"

INLEDNING

Filmerna har gjorts för att ge barn kort och lättförståelig information om vad ett kriscentrum är. Huvudbudskapet är att berätta åt barn att de är trygga på kriscentret, att de inte är ensamma, och att det som har hänt inte är deras fel.

Det är viktigt att några trygga vuxna ser filmerna tillsammans med barnet första gången. Lämna utrymme för att prata lite om vad filmerna handlar om innan ni ser dem. Det är också viktigt att följa upp frågor och reaktioner i efterhand. Förklara åt barnet att det finns olika slags kriscenter, och anpassa informationen till det aktuella kriscentret. Det som är gemensamt mellan alla kriscenter är att de är trygga platser.

"FÅGELHOLKEN"

I den här filmen förmedlar man huvudbudskapen till barnen: Här är du trygg, du är inte ensam och det är inte ditt fel.

"DET TRYGGA HUSET"

Här berättar fem barn om sina upplevelser av att bo på ett kriscentrum, och hur det var att måsta flytta hemifrån.

FILMERNÄ KAN ANVÄNDAS:

- Till att ge en enkel förklaring på vad ett kriscentrum är
- När inflyttning planeras
- Ifall barnet känner någon som bor på ett kriscentrum
- Ifall du ska prata om kriscenter tex. i en förskola/skolgrupp

Frågor och svar måste anpassas efter varje kriscentrum. Här är några exempel:

Har alla kriscenter lekrum? *De flesta kriscenter har det.*

Får man alltid ett eget rum för sig själv och mamma/pappa? *Ja, på de flesta kriscenter. På några kriscenter får man ett eget kök och badrum. På andra kriscenter delar man kök, badrum och vardagsrum med de andra som bor där.*

Bor det både mammor och pappor på kriscentret? *Det finns kriscenter både för kvinnor och män. Kvinnor och män bor inte tillsammans på kriscentret.*

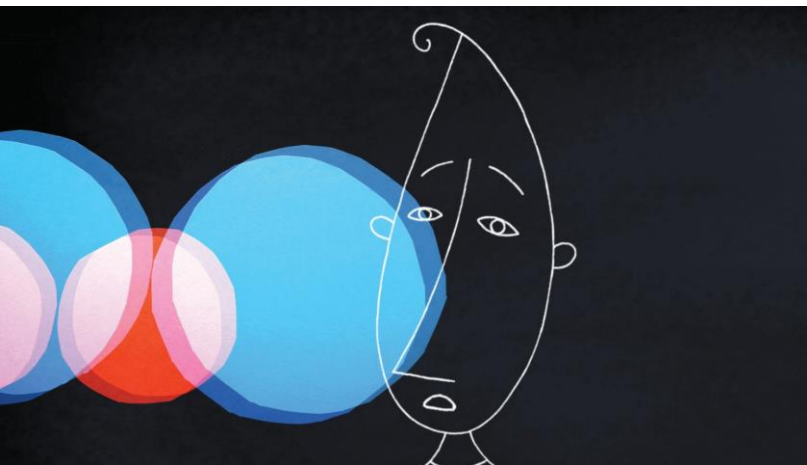
Kan man få vänner på besök? *Det bestämmer de som jobbar på kriscentret. Ibland kan det vara möjligt, och andra gånger går det inte. Men barnet kan besöka sina vänner om det är tryggt för alla.*

DET TRYGGA HUSET

Förklara vad familjemedlemmar kan vara; pappa, styvpappa, mamma, mammas kille eller tjej, styvmamma, pappas kille eller tjej, syskon, tanter, mor- eller farbröder, mor- eller farföräldrar osv, och att dessa familjemedlemmar kan utgöra olika varianter av familjer.

Bråk i hemmet kan vara att föräldrarna grälar eller slåss så att saker och ting går sönder. Ibland försöker barn skydda eller hjälpa den som blir slagen. Andra gånger blir barn rädda och springer iväg eller gömmer sig. Ibland kan till och med barn hjälpa den som blir arg och farlig. Det kan vara för att slippa bli slagna själva. Allt det här är det vanligt att barn på kriscentret har upplevt.

Det händer också att vissa sticker hemifrån så snabbt att de inte får med sig saker som de gärna skulle ha viljat ha med. Det kan tex. vara ett mjukdjur eller andra saker som förknippas med trygghet. Barnet kan tänka mycket på det. Ibland är det möjligt att åka tillbaka för att hämta en del av sakerna, andra gånger kommer det att ta lång tid, och vissa gånger kan de inte hämtas.

De som kommer till kriscentret har olika upplevelser med att åka dit. Vissa måste lämna sitt hem på momangen, medan andra kan planera i god tid. Det är alltid viktigt att tänka på vad som är tryggast för dem som ska åka. Den man reser ifrån får inte veta vart man åker.

Barn på kriscenter har många olika känslor och upplevelser, och det är tillåtet att sakna och tycka om båda föräldrarna – oberoende om vad de har gjort. De kan också sakna syskon de har rest ifrån, husdjur, sitt rum, vänner, grannar, klassen, lärare osv. De kan vara bekymrade och ha dåligt samvete, och de kan tycka synd om - och kanske längta tillbaka till den andra vuxna som är kvar hemma. De kan också känna ilska mot den

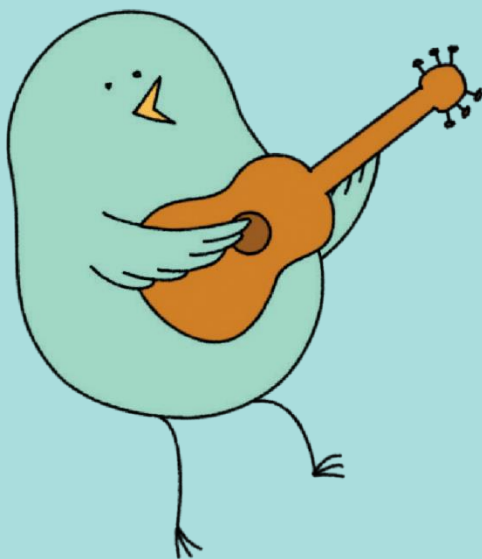

vuxna de är på kriscentret tillsammans med. Allt det är normala känslor och upplevelser för barn som kommer till kriscentret.

Det de vuxna gör är aldrig barnets fel. Det är viktigt för barnet att prata med en vuxen som de litar på. På det sättet slipper barn att hantera de svåra tankarna ensamma. Du kan till exempel fråga barnet: *Vad tror du att du kunde ha gjort? Tror du att det skulle ha hjälpt?* Men oberoende om vad barnet tänker att det kunde ha gjort, så är det alltid de vuxna som har ansvar för sina handlingar.

"Det trygga huset" har olika sekvenser med fiskar och regn som ger oss utrymme för att tänka och tid för att låta intrycken sjunka in. Det finns också en katt med i filmen, vilket ger oss en anledning till att fokusera på husdjur. Barn är ofta väldigt oroliga för djur de har lämnat kvar hemma, vilket kan vara speciellt tungt för många. De tänker på vad som händer med djuret, om det får mat, och om den som är kvar är snäll med djuret osv.

På kriscentret kan man tyvärr inte ha husdjur på grund av allergier, men ibland kan kriscentret hjälpa till så att någon annan kan sköta om husdjuret.

TILL BARNEN

Alla föräldrar kan gräla och vara oense. Det är inte farligt. Men om de slår, söndrar saker, säger fula saker till varann, plågar eller skrämmer varann så att de blir ledsna eller rädda, då är det inte okej. Då kan vissa barn bli rädda och känna sig otrygga, och tänka att de måste ta hand om mamma/pappa.

Barn kan också bli arga, eller ledsna, eller få lust att göra dumma saker själva, som till exempel att slå.

VIKTIGA REGLER PÅ KRISCENTRET:

- Ta inte bilder och lägg ut på internet och sociala medier, Facebook, Snapchat, Twitter, Instagram osv.
- Spara inte bilder från kriscentret på mobilen
- Slå av platstjänsterna på mobilen
- Berätta inte åt någon vem som bor på kriscentret

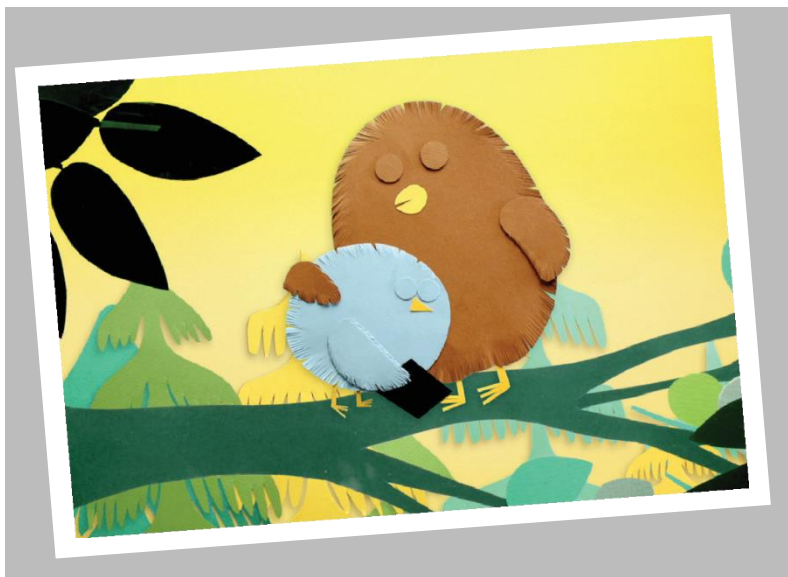
Det kan variera från centrum till centrum hur länge man kan bo där, men ingen ska måsta flytta tillbaka till något som är otruggt eller farligt. Då får man hjälp till ett annat ställe att bo på. Ibland kan det ta en lång tid innan man får ett nytt ställe att bo på, och andra gånger tar det en kortare tid. Det här berättar de vuxna om för dig.

Kriscentret ska vara ett trygg ställe för alla som bor där, och därför är det viktigt att du inte berättar åt någon annan om vem som bor där. Det är annorlunda att bo på ett kriscentrum. Det bor andra människor där, både vuxna och barn, och man kan bli både ledsen, arg och irriterad av att hela tiden ha andra människor runt omkring sig. Det är viktigt att man försöker ta hänsyn till varann och behandla varann på ett bra sätt. Om du tycker något är svårt, kan du fråga dem som jobbar på kriscentret om råd och hjälp.

Kriscentret hjälper så att du kan fortsätta gå till skolan/förskolan. Ibland händer det att ett barn måste byta skola/förskola. Andra gånger måste man hålla sig inne på kriscentret. Skolbarn får hjälp med skolarbetet från en lärare eller andra som kan ta ansvar för skolarbetet. Så snart det är tryggt och klart, ska barn gå till skolan som vanligt.

Det är vanligt att barn tänker att det är de som har gjort något fel, och att detta är anledningen till att mamma eller pappa blir arga på varann. Men det är aldrig barnens fel att de vuxna slår, hotar eller säger fula saker. Många barn tänker på det, och några har dåligt samvete eller är arga på sig själva för att de känner, tänker eller gör det de gör, men det är alltid de vuxnas ansvar.

Denna pdf kan laddas ner på:
krisesenteret.bodo.kommune.no

